

Osební podatki o predsedniku nove francoske vlade. Predsednik francoske vlade narodne sloge Paul Reynaud se je rodil leta 1878. in je po poklicu advokat v Parizu. Bil je že večkrat minister in se je posebno izkazal kot izboren finančnik. Reynaud je goreč zagovornik čim tesnejšega sodelovanja med Francijo ter Anglijo.

Daladier zaupa v Boga. Bivši francoski ministrski predsednik, sedanjí vojni minister in član ožje vojne vlade Daladier je imel nedavno na tajni seji francoskega parlamenta govor, v katerem je razpravljal o velikih nalogah, ki jih ima v sedanjih težkih časih rešiti francoski narod. Razložil je tudi svoj program, v čigar okviru naj bi se te naloge izvršile. Svoj važen in zanimiv govor je končal s temi besedami: »Moje dolžnosti so večje, kakor moje sile. Upam pa, da mi bo dal Bog dovolj moči, da jih bom mogel izpolniti.« Belgijski list »La libre Belgique«, ki o tem poroča, dostavlja to pripombo: »Od Mac-Mahona (maršala in predsednika francoske republike, od leta 1873. do 1879.) se je zdaj zgodilo prvič, da je kaka visoka službena oseba 3. republike javno izgovorila ime božje.«

Nemčija je dobila ministra za oboroževanje. Kanceler Hitler je ustvaril novo ministrstvo za oboroževanje in strelivo. Dolžnosti in pristojnosti novega ministra so določene s

posebno uredbo. Novo važno ministrstvo je poverjeno dr. Tothu, vrhovnemu nadzorniku nemških cest. Dr. Toth je zgradil pretežno večino nemških avtomobilskih cest in dovršil znano Siegfriedovo obrambno črto.

Zvonove bodo rekvirirali. Službeni list vlade v Nemčiji je objavil naredbo maršala Goeringa o ustvarjenju potrebnih rezerv (zalog) kovin, ki služijo v vojaške svrhe. V tej uredbi se tudi predpisuje, da se morajo prijaviti in oddati vsi zvonovi iz bron. Ponavlja se to, kar se je zgodilo v nekdanji Avstriji v svetovni vojni pred 25 leti — vendar ne tako hitro, takoj v prvem letu vojne.

Prostozidarji in komunisti prepovedani. To ne velja za vse države, ki še žal niso uvidele, da prostozidarji niso nič manj nevarni za obstoj in red v državi, kakor komunisti. Španija pa je to uvidela ter izdala zakon, s katerim se poleg komunistov prepovedujejo vse tajne družbe, zlasti prostozidarji. Vsaka agitacija, naperjena zoper religijo, domovino in njene ustanove, kakor tudi zoper družabni red, se ostro kaznuje.

Nove svetnice. V četrtek, 7. marca, je bil v Vatikanu tajni papeški konzistorij (zborovanje kardinalov pod predsedstvom papeža). Na tem zboru, ki se ga je udeležil tudi poljski kardinal Hlond, se je razpravljalo o važnih cerkvenih zadevah. Nato je bil javni kon-

zistorij, ki se vrši s predpisanimi slovesnostmi in ki so se ga poleg kardinalov udeležili tudi v Rimu bivaajoči škofje in prelati ter diplomatični zastopniki. Na tem konzistoriju sta konzistorialna advokata poročala o dveh blaženih, ki bosta na letošnji praznik Kristusovega vnebohoda prištetí med svetnike. To sta Francozinja Marija Pelletier, ustanoviteljica kongregacije (verskega reda) Dobrega Pastirja za padla dekleta († 1868 v starosti 72 let), in Italijanka Gema Galgani, ki je umrla leta 1903. v starosti 25 let po zelo dolgi in hudi bolezni. V teku letošnjega leta pa bodo proglašene za blažene: na binkoštni praznik, 12. maja, Francozinja Filipina Duhesne (umrla kot misijonarka leta 1852.), dne 19. maja Španka Joahima Vedruna de Mas, ki je po zakonu, v katerem je rodila devet otrok, kot vdova stopila v samostan karmeličank ter je v strežbi bolnikom umrla za kolero leta 1854., dne 26. maja Italijanka Marija Roza, ustanoviteljica reda za strežbo bolnikom (umrla leta 1855.), dne 2. junija pa Francozinja Emilija Rodat, ki je bila rojena leta 1787., ustanoviteljica reda Sv. Družine, ki se je izključno posvetila pomoči ubogih in bolnikov.

Ali si že obnovil naročnino?

General Gort, vrhovni poveljnik angleških čet na Francoskem, odlikuje narednika za junaški čin

Nemški maršal Göring proučuje na letališču z generalom Loerzerjem zemljevid položaja

Nemška patrulja se plazi na zapadnem bojišču skozi obok mosta. Voda je nič ne ovira

Nemški vojaki pripravljajo strelivo za letalske strojnice: dolga vrsta patron na enem traku

»V svoj hlev boš sprejel petdeset vojaških konj. To je ukaz predsednika vaškega sovjeta v Balti! Kar pa tiče moje ljudi...«

»Tvoje ljudi?« mu je segel v besedo Aleksej in je pri tem nagubal čelo.

»Ti ne bo treba zanje skrbeti. Nasprotno! Niti govoriti ne boš smel z njimi.«

»Nimam nikakih želj za razgovor z njimi!« je samozavestno odvrnil Aleksej.

Častnik je osupnil. Take drznosti ni bil vajen. Jezno je rekel:

»Ti si v resnici nesramen protirevolucionaren pes. Toda pazi!«

»Nisem niti pes, niti protirevolucionar, ampak kmet, ki seje in žanje žito, katerega vi jeste!« je neustrašeno odvrnil starec.

»Bodi srečen, da ga smeš sejati in žeti!«

»V resnici?«

»Da! Ne pozabi na to, da je vse last velike sovjetske republike in ona ima pravico pregnati tebe in tvoje!«

»In kaj bi jedli jaz in moji?«

»Ne bi potrebovali hrane! Pač pa bi bili vi v hrano krokarjem in drugim živalim, ki z užitkom požro trupla naših sovražnikov... Aleksej Andrejev, zapomni si to in drži jezik za zobmi, če ti je življenje drago.«

Zadnje besede je izgovoril tako pikro, da je starec stisnil pesti. Surovo je hotel odgovoriti, a v tem trenutku je opazil ženo in Fedorja. Premagal se je in molčal.

Častnik je medtem skočil s konja in stopil k vratom. »Pokaži mi hlev!« je zapovedal osorno.

Aleksej se je umaknil.

»Tu je, poglej si ga!«

Rdečkar je prestopil prag in pogledal po hlevu na desno in levo.

»Dobro je! Svojo živino spravi v kot in pripravi prostor za vojaške konje!«

Medtem je Fedor prišel k hlevu. Stopil je k očetu in opazoval častnika.

Častnik se je obrnil in ga zagledal.

»Ta mladenič je tvoj sin?« je vprašal Alekseja.

»Da.«

»Krepak fant.«

Nekaj časa je ogledoval mladeniča, potem pa mu je rekel:

»Dobrega vojaka bi naredili iz tebe. Bi hotel iti z nami?«

»Ne! Jaz maham s srpom na polju, s kladivom pa v kovačnici.«

Častnik se je spet obrnil k očetu.

»Tvoj sin ni neumen. Čeprav je kmet, vendar izgleda pameten ko kak delavec.«

roke. Povabljeni gostje so že prispeli v hišo, toda mož jih je moral poslati proč, kajti njegova žena je bila pravkar povila trojčke. Poročil se je z njo, ko ji je bilo 17 let. V 25 letih zakona mu je dala samo enega potomca. Trojčki — tri deklice — se počutijo kakor mati dobro.

Švedski kralj je nedavno zapazil na straži pred svojim gradom novega moža, katerega je hotel o priliki pozdraviti, kakor je to njegova navada. Prilika se je kmalu nudila. »No, kako se pišete?« vpraša kralj. — »Svenson, veličanstvo.« — »In krstno ime?« — »Andree.« — »To je zelo slavno ime v zgodovini naše države. Ali kaj veste o tem velikem vašem solmenjaku?« Vojak je znal. »Da, veličanstvo! Gospod poroč-